

K. br. 149/19

U IME CRNE GORE

OSNOVNI SUD U BIJELOM POLJU, sudija Ivan Adamović, uz učešće samostalnog referenta zapisničara Draginje Bošković, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog B. P., iz Nj., opština B. F., zbog krivičnog djela oduzimanje maloljetnog lica iz čl. 217 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, (KZ CG), na javnom glavnom pretresu u prisustvu državne tužiteljke Ljubice Caković, okrivljenog B. P. i oštećene J. C., dana 14. oktobra 2019. godine, donio je i objavio,

P R E S U D U

Okrivljeni B. P., JMBG-....., od oca I. i majke D., r. V., rođen godine u B. P., sa prebivalištem u mjestu Nj., opština B. F., državljanin Crne Gore, neoženjen, otac jednog djeteta, završio SSS, srednjeg imovnog stanja, neosuđivan,

K R I V J E

-Zato što je:

-Od dana 18. 08. 2019. godine, do dana 06. 09. 2019. godine, u Bijelom Polju, sposoban da shvati značaj svog djela i upravlja svojim postupcima i svjestan svog djela čije je izvršenje htio, znajući da je isto zabranjeno, onemogućio izvršenje pravosnažne presude Osnovnog suda u Bijelom Polju, P. br. 831/14 od 20. 03. 2015.

godine, kojom je maloljetno lice M. P., radi vršenja roditeljskog prava povjeren oštećenoj majci J. C., na način što nije vratio maloljetnog M. P., kojeg je po istoj presudi bio dužan da vrati 18. 08. 2019. godine do 14:00 časova,

-čime je izvršio krivično djelo oduzimanje maloljetnog lica iz čl. 217 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore.

-pa mu sud, primjenom citiranih zakonskih propisa, te čl. 2, 4, 5, 13, 16, 32, 42, 52, 53 i 54 Krivičnog zakonika Crne Gore (KZ CG) i čl. 226, 229, 239 i 374 Zakonika o krivičnom postupku Crne Gore (ZKP CG), izriče,

USLOVNU OSUDU

Kojom mu utvrđuje kaznu zatvora od 30 (trideset) dana i istovremeno određuje da se ista neće izvršiti, ukoliko okrivljeni u roku od 1 (jedne) godine ne izvrši novo krivično djelo.

Okrivljeni se obavezuje da ovom sudu plati na ime paušala iznos od 35,00 €, koji iznos će uplatiti na račun Budžeta Crne Gore broj: 832-151-35, u roku od 15 dana, po pravosnažnosti presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja, s tim što je dokaz o uplati, dužan dostaviti krivičnoj pisarnici ovog suda.

Imovinsko pravnog zahtjeva nije bilo.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnim predlogom Osnovnog državnog tužilaštva u Bijelom Polju, Kt. br. 221/19 od 06. septembra 2019. godine, okrivljeni B. P., iz B. P., optužen je da je izvršio krivično djelo oduzimanje maloljetnog lica iz čl. 217 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, s tim što je zastupnik optužbe, prije davanja završne riječi, izmijenila činjenični opis, na način sadržan u izreci u izreci presude.

Glavni pretres je održan i zaključen u prisustvu državne tužiteljke Ljubice Caković, okrivljenog B. P. i oštećene J. C..

Državna tužiteljka Ljubica Caković u završnoj riječi je izjavila, da ostaje pri izmijenjenom optužnom predlogu sa razloga što je u toku postupka nesporno utvrđeno da je okrivljeni izvršio krivično djelo koje mu je stavljeno

na teret, a imajući u vidu odredbe čl. 42 Krivičnog zakonika Crne Gore, predložila je sudu da okrivljenom izrekne uslovnu osudu.

Oštećena J. C. u završnoj riječi je izjavila da se pridružuje krivičnom gonjenju protiv okrivljenog, a da ne postavlja imovinsko-pravni zahtjev.

Okrivljeni B. F. u svojoj odbrani u istražnom postupku u bitnom je naveo, da je bio u vanbračnoj zajednici sa J. C. i da su dobili sina M., koji je rođen godine. U junu 2016. godine, prekinuli su vanbračnu zajednicu a presudom Osnovnog suda u Bijelom Polju, koja je donijeta krajem februara 2015. godine, njihov sin Mi. povjeren je na čuvanje majci J. C., s tim da on sa njim može održavati kontakte dva puta mjesečno, prvi i treći vikend u mjesecu. Dalje je naveo, da unazad pet godina pokušava da svoje dijete zaštiti od fizičkog i psihičkog nasilja koje ono doživljava od strane majke J. i njene porodice. Tim povodom obraćao se svim nadležnim institucijama i to: policiji, tužilaštvu, Centru za socijalni rad, sudu kada je prije dvije godine tražio izmjenu presude o povjeravanju njihovog sina, međutim, sud kao i ostali organi kojima se obraćao nijesu uvažili njegove zahtjeve.

Istakao je da je drugog vikenda u avgustu mjesecu, 2019. godine, maloljetnog M. doveo kod sebe kući u Nj. i nije ga vratio kako je to dogovoreno, po presudi u nedjelju u 14:00 h. Sina nije vratio majci J.C.sa razloga što je 07. jula 2019. godine, podnio zahtjev Centru za socijalni rad i policiji zbog nasilja koje njegovo dijete trpi u porodici C., te zato što njihov sin nije želio da se vrati kod majke, pa je čekao da odluče o njegovom zahtjevu. Poznato mu je da je nadležnim institucijama naloženo da hitno riješe njegov zahtjev, međutim, još uvijek nije donijeta odluka kojom bi sud usvojio njegov zahtjev za lišenje roditeljskog prava J. C..

Takođe je istakao da su dolazili predstavnici Centra za socijalni rad, pa je tada maloljetni M. i njima rekao da ne želi da se vrati kod majke.

Na glavnom pretresu negirao je izvršenje krivičnog djela i krivicu za isto ponovivši odbranu datu u istražnom postupku, dodajući da dijete nije vidio od kada je vraćeno majci J.C .

U završnoj riječi je izjavio, da smatra da nije izvršio krivično djelo za koje je optužen, jer njegovo dijete nije htjelo da se vrati kod majke, pretpostavlja sa razloga što je u kući njegove bivše vanbračne supruge maltretiran i zlostavljan, te da će da pokrene postupak za izmjenu odluke kojom će tražiti da se dijete dodijeli njemu na staranje.

Radi utvrđivanja odlučnih činjenica i donošenja pravilne i zakonite odluke, sud je na glavnom pretresu izveo dokaze: saslušao u svojstvu svjedoka oštećenu J.C.; pročitao presudu Osnovnog suda u Bijelom Polju, P. br. 831/14 od 20. 03. 2015. godine i izvršio uvid u izvod iz registra kaznenih evidencija na ime okrivljenog.

Sud je cijenio iskaz svjedokinje J. C., koja je u svom iskazu u istražnom postupku u bitnom navela, da je sa B. P. živjela u vanbračnoj zajednici, od avgusta 2013. godine, do kraja juna 2014. godine, u kojoj zajednici su

dobili sina M.P., koji je rođen 31. 01. 2014. godine. Zbog poremećenih odnosa vanbračnu zajednicu su prekinuli, a po njoj tužbi Osnovni sud u Bijelom Polju, dana 20. 03. 2015. godine, donio je presudu kojom je njihov sin M. povjeren njoj radi vršenja roditeljskog prava, dok je B.P. obavezan da na ime doprinosa za izdržavanje plaća iznos od 63,73 €. Istom presudom uređen je i način viđanja B. P. sa njihovim sinom na način što je određeno da B. ostvaruje kontakt sa M. dva puta u mjesecu i to prvog i trećeg vikenda od petka u 14:00 h, do nedjelje do 14:00 h. Dalje je navela da su odnosi između B. F. i nje do te mjere poremećeni da nemaju nikakvu komunikaciju. B.ne plaća alimentaciju, pokušava na sve načine da joj oduzme dijete, obraća se raznim institucijama, izmišljajući o njoj i njenoj porodici razne neistine kako bi nju predstavio kao nepodobnog roditelja a protiv nje je podnosio i prijave.

Dana 16. 08. 2019. godine u 14:00 h, a shodno presudi Osnovnog suda u B. F. B. P. je uzeo njihovog maloljetnog sina M.. Na osnovu iste presude bio je dužan da vrati dijete 18. 08. 2019. godine u 14:00 h. Međutim, kako ga B. nije vratio, pozvala ga je telefonom, a on joj je saopštio da se ona tog jutra čula sa sinom i da se dogovorila da ostane još malo kod oca, što uopšte nije tačno. Obzirom na to da B. tog dana nije vratio dijete, kako je bio dužan, ona je događaj prijavila policiji. Istakla je da B. ni do 29. 08. 2019. godine, kog dana je saslušana u ODT nije vratio maloljetnog M., te da joj ne dozvoljava da se čuje sa njim putem telefona. Ona je policiji podnijela i dopunu prijave, a nakon što je došla do saznanja da je, 20. ili 21. 08. 2019. godine, B., koji inače povremeno obavlja poslove vozača kamiona, napustio državu Crnu Goru, a pretpostavlja da je tom prilikom vodio i maloljetnog M.. Pozvala je na B. broj telefona, dana 20. 08. 2019. godine, sa namjerom da razgovara sa sinom i da ga pita kada će da dođe. Sa B. tom prilikom nije razgovarala, ali kasnije su se čuli i rekao joj je da neće dozvoliti da dijete ponovo bude kod nje, već da će moći da ga viđa samo kad dijete to bude htjelo. Tog dana više puta ga je pozivala sa namjerom da pokuša da se dogovore i da vrati sina kod nje kući, međutim, nije se javljao već joj je poslao poruku da im ne smeta jer spavaju. Ona je narednog dana ponovo pošla u policiju, jer kako je već kazala misli da je bio van Crne Gore i da je M. vodio sa sobom jer je to i ranije činio. Kazala je da je na sve načine pokušala da koliko-toliko održi sa B. korektne odnose samo zbog djeteta, ali da je zbog strukture njegove ličnosti to nemoguće.

Dalje je istakla da se obratila i Centru za socijalni rad u Bijelom Polju kako bi ih obavijestila da B. nije vratio dijete, nakon što ga je preuzeo shodno presudi Osnovnog suda u Bijelom Polju, pa je po njenom saznanju, službenica Centra, tim povodom išla, 18. 08. 2019. godine, u mjestu Nj. gdje B. P. živi. Ista se izjasnila da ona ne želi da donese odluku da se maloljetno dijete oduzme ocu i vrati njoj, jer djetetu ne prijeti nikakva opasnost da prespava kod svog oca. Međutim, B. je očigledno zloupotrijebio procjenu službenice Centra, da ne mora tu noć da vrati dijete, pa je dijete zadržao do daljnjeg. Tim povodom podnijela je Osnovnom sudu u Bijelom Polju, predlog za izvršenje pravosnažne sudske odluke P. br. 831/14 od 20. 03. 2015. godine, a istom sudu podnijela je i predlog za izmjenu pomenute presude u dijelu koji se odnosi na viđanje djeteta, na način što je tražila da se B.onemogućí viđanje djeteta ili da mu se to pravo ograniči u smislu da se sa djetetom viđa u prostorijama Centra za socijalni rad. Takođe je podnijela i krivičnu prijavu protiv B. zbog neplaćanja izdržavanja za njihovo maloljetno djete. Smatra da B.negativno utiče na njihovog maloljetnog sina, da ga fizički ne zlostavlja, te da joj se isti nikada nije požalio da ga je otac maltretirao ali poznajući B., sigurna je da ga psihički zlostavlja. Inače nije u kontaktu sa sinom unazad 4-5 dana a kontaktirala je majku B. F. da se raspita za sina i ona joj je rekla da je dijete dobro.

Na glavnom pretresu ponovila je iskaz dat u istražnom postupku. Pridružila se krivičnom gonjenju protiv okrivljenog, a imovinsko-pravni zahtjev nije postavila.

Sud je iskaz ove svjedokinje u cjelosti prihvatio, cijeneći ga kao jasan, logičan i uvjerljiv, nesračunat na

otežavanje ili pak olakšavanje krivično-pravnog položaja maloljetnog, u bitnom potvrđen navodima odbrane okrivljenog, te sadržinom pisanog dokaza.

Iz presude Osnovnog suda u Bijelom Polju, P. br. 831/14 od 20. 03. 2015. godine, utvrđeno je da je maloljetno dijete M. F. povjeren majci-J. C., radi vršenja roditeljskog prava, uz obavezu tuženog B. F. da na ime svog doprinosa za izdržavanje mlđb. sina plaća svakomjesečno iznos od 63,73 €.

Istom presudom uređen je način održavanja ličnih odnosa B. F., kao roditelja koji ne vrši roditeljsko pravo sa malodobnim djetetom, na način što će isti ostvarivati kontakt sa djetetom dva puta u mjesecu, prvog i trećeg vikenda u mjesecu, od petka od 14:00 h, pa do nedelje do 14:00 h. Malodobnog sina će preuzimati u neposrednoj blizini kuće gdje J. C. živi, kod škole u Sutivanu i dijete vraćati na isto mjesto u nedelju u 14:00 h.

Uvidom u izvod iz registra kaznenih evidencija na ime okrivljenog, sud je utvrdio da isti ranije nije osuđivan.

Cijeneći odbranu okrivljenog i dokaze pojedinačno i u međusobnoj vezi, a shodno čl. 370 Zakonika o krivičnom postupku Crne Gore, sud je utvrdio činjenično stanje i na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja zaključio da je okrivljeni izvršio krivično djelo stavljeno mu na teret i da je za isto kriv.

Okrivljeni nije sporio da je maloljetnog sina zadržao kod sebe, nakon što ga je shodno pravosnažnoj sudskoj odluci, dana 16. 08. 2019. godine u 14:00 h uzeo i doveo svojoj kući u Nj., odnosno da istog nije vratio u nedelju 18. 08. 2019. godine, koje vrijeme je predviđeno sudskom odlukom, braneći se da dijete nije željelo da se vrati kod majke. Obzirom na to da za postojanje predmetnog krivičnog djela nije od značaja da li se oduzimanje vrši protivno volji maloljetnika ili sa njegovim pristankom, odnosno da djelo postoji kad je i sam maloljetnik izrazio želju za oduzimanjem, te da majka maloljetnog djeteta, a što proizilazi iz njenog iskaza nije dala saglasnost za isto, to je okrivljeni oduzimanje djeteta izvršio protivpravno.

Stoga, ne vrativši maloljetnog sina, majci J.C .vršiocu roditeljskog prava u dogovoreno vrijeme na dogovorenom mjestu, okrivljeni je postupio protivno sudskoj odluci, po kojoj je bio dužan da maloljetnog sina vrati u nedelju do 14:00 h.

Postupajući na opisani način okrivljeni je onemogućio izvršenje sudske odluke kojom je maloljetno dijete radi vršenja roditeljskog prava povjereno majci J. C., te je istu spriječio u vršenju roditeljskog prava, pa je na taj način ostvario sva bitna obilježja krivičnog djela oduzimanje maloljetnog lica iz čl. 217 st. 1 Krivičnog zakonika CG.

Okrivljeni je bio svjestan da protivpravnim zadržavanjem maloljetnog lica povjerenog majci radi vršenja roditeljskog prava onemogućava izvršenje pravosnažne sudske odluke, pa je krivično djelo izvršio s umišljajem i za isto je kriv.

Odlučujući u pogledu vrste i visine krivične sankcije, sud je cijenio sve okolnosti iz čl. 42 Krivičnog zakonika Crne Gore, pa je na strani okrivljenog od olakšavajućih okolnosti našao da se radi o ocu jednog djeteta, u obavezi izdržavanja istog, te da se radi o licu koje do sada nije osuđivano, što ukazuje da nije sklon vršenju

krivičnih djela, dok otežavajućih okolnosti na strani okrivljenog sud nije našao. Usled nedostatka otežavajućih okolnosti sud je mišljenja da su ispunjeni uslovi za izricanje uslovne osude, pa je okrivljenom utvrdio kaznu zatvora od 30 (trideset) dana, sa rokom provjeravanja od jedne godine, smatrajući da će se istom dovoljno uticati na okrivljenog da ubuduće ne vrši ova ili slična krivična djela i da će se istom postići svrha izricanja uslovne osude iz čl. 52 st. 2 KZ CG.

Okrivljeni je, shodno čl. 226 i 229 ZKP CG, obavezan da ovom sudu plati na ime paušala iznos od 35,00 €, pri čemu je sud imao u vidu složenost i trajanje krivičnog postupka, te imovinske prilike okrivljenog.

Imovinsko-pravnog zahtjeva nije bilo.

Sa iznijetih razloga, shodno čl. 374 Zakonika o krivičnom postupku Crne Gore, odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U BIJELOM POLJU

Dana 14. oktobra 2019. godine,

ZAPISNIČAR, S U D I J A,

Draginja Bošković, s.r. Ivan Adamović, s.r.